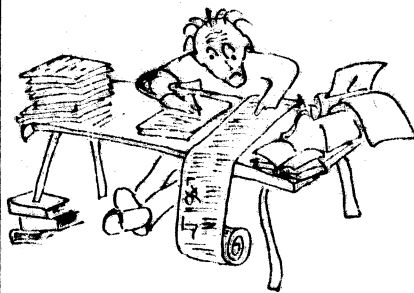

KARRER

Fanceali pofával megegyezően bele-
tűrt a zsebébe, de az üres volt,
mint minden rendes diákzseb. Nyom-
asztotta ez a hiány, tehetetlen
dühvel gondolt a büfében órá váró
melegszenvedésre, amit valószínűleg
más, pénzesebb ember kedvéért dug-
nak majd be a sütőbe. Türelmetlen
gyomra hajtotta magát a milliószer
végiggondolt gondolatok közé, ho-
gyan lehetne pénzt szerezni, és
egyéltalán, a kellemes diákeveket
egyszer és mindenkorra gondtalanná
vázsolni. Töprengett, gyötörte
magát, s egyszer csak, mikor valami
egészen méssal volt elfoglalva, rá-
jött. Széles vigyor ült ki arcára,
milyen egyszerű! És micsoda lehető-
ség! Oriási! Most megvan, gondolta,
és tankörtársai furcsán néztek rá.
Ő azonban ezzel nem törődött, inkább
elkezdett tőkét gyűjteni a NAGY
VÁLLALKOZÁSHOZ. Körbejárta az összes
„Jövő Mérnöké”-t érülő helyet egy
csavarhúzóval a kezében, vissza-
vitte az üvegeket a közértbe, oldal-
ba vágott legalább ötven telefon-
fülkét, majd az összeggel besétált
az ÁPISZ-ba. Az egész pénzen indi-
gót és írólapot vett, majd kísér-
teties arccal beült a hétfő reggel
8-kor kezdődő mechanika előadásra,
mégpedig az első padba. Lázasan
jegyzetelni kezdett egyszerre két,
egymás mellé tett papír- és indigó-
csomón. Szépen írt, szépen rajzolt,
minden fontosat rögzített, -társai
röhögtek rajta, galacsinnal dobál-
ták. Némán túrta, csak akkor szól-
talt meg fennhangon, mikor 10-11
óra felé már megérkezett a hallga-
tóság nagyobbik fele. Eladásra ki-
nálna a sokszorosított előadás
jegyzeteket. Mivel történetesen
ZH példákra is szó volt bennük,
mind egy szálig elkeltok, 10/db-
ért. Sokan megmosolyogták, de aki-
nek tényleg kellett a jegyzet, az
szívesen fizetett. Szorgalmasan

járt a kisebb népszerűségnek ör-
vendő előadásokra, és írt, írogat-
tott. Lassan felgyűlt neki egy
egész halom jegyzet, mikor eljött
a vizsgaidőszak. Hallgatótársai
most már tisztelettel ejtették ki
a nevét, mindenki igyekezett a ba-
rátja lenni. Jó áron adta el az
éves jegyzeteket, és mikor kezdett
fogyni a készlet, már csak kölcsön-
zott. A legnagyobb örömet mégis
az jelentette számára, mikor az
egyik tanár komoly összeget aján-
lott fel valamelyik példányért,
s nyomtatott jegyzet kiegészíté-
séhez. Ez újabb ötletet adott: mi
lenne, ha ő is nyomtatásban sok-
szorosítaná? Szerzett egy ócska

stencilgépet, és hogy ez is ki le-
gyen használva, bevett az üzletbe
egy másik karon tanuló hallgatót.
Ezentúl ketten írtak, rajzoltak,
este pedig hajtották a gép karját.

Anyagi helyzete lassan megvál-
tozott, már nem túrta hiába a zse-
bét, sőt gyakran félórát töltött
kiadásainak és bevételeinek összo-
írásával. Már haszna is volt: mi-
vel minden előadáson ott ült és
figyelt, ugrásszerűen fejlődött a
tanulmányi eredménye. Egy év múlva
megkapta a Népköztársasági Üsztön-
díjat, és ebből felbőrelte pár ba-
rátját, hogy indigóval járjanak
előadásra.

Az üzlet lassan beindult, az e-
gész egyetemen folyó összes előa-
dásról volt már híres és jó jegyzet-
te. Fokozatosan visszavonult a köz-
vetlen munkától, inkább csak irá-
nyított. Sokat kezdett hiányozni,
ezért rákényszerült a különböző
igazolások beszerzésére. Hamar
észrevette az ebben rejlő lehető-
ségeket, és egy kezdő orvos ismer-
rését alaposan lefizette. Majta
keresztül a szakorvosi ágak min-
den fajta igazolását meg tudta
szerezni, a nögyógyászatól egé-
szen az idegsebészetig. Az igazo-
lások robbanásszerűen terjedtek,
keresletük és árak szinte az égig
szokótt.

Ekkor már egyáltalán nem jart
az egyetemre /helyettesét küldte
be/, hanem hozzalátott a többi fel-
sőbboktatási intézmény beszerzésé-
hez. Diákgyűléseit jól fizette,
vidékre küldte őket tárgyalni,
„jegyzeteket” szerezni. A következő
lépésben műszaki rajzolókat, konst-
ruktőröket alkalmazott, akik napi
munkájuk után hozzaláttak az év-
folyamtervek, feladatok megterve-
zéséhez, megrajzolásához.

Dőlt hozzá a pénz, negyedéves
korára már fehér Mercedeszsol járt,
és a Ruzsodombon lakott egy hatozo-
bás villában. Közben az egyetemen,
főiskolák teljesen névtelenségé vál-
tak, nem sok hiányzott, hogy kész
diplomaterveket, okleveleket le-
hessen vásárolni a SUPERKORRUPT-
monopóliumtól.

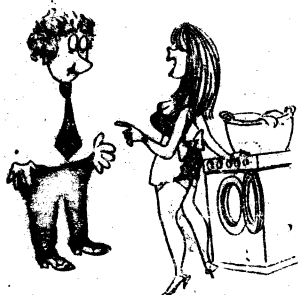
A diákok, akik ilyen módon fol-
szabadultak, megszokni, ügykedni,
dolgozni kezdték, s egyáltalán
nem voltak már vékonypórák, ne-
vátva fizették ki a SUPERKORRUPT
nem éppen alacsony árait. Úgy tűnt,
a helyzet javíthatatlan, más okta-
tási formákat kellett kialakítani,
mert a jelenlegi teljesen befulladt.
A monopólium dlt, virágzott, nem

egy tanár vált alkalmazottá - orisai összegekért adták el a ZH példákat.

Ekkor azonban történt valami, amire senki nem számított: az egyik előadásán megjelent egy fehér köpenyes, fiatal tanár. Az egész évfolyam helyett csak a fizetett jegyzők ültek ott: várták az anyagot. A tanár csendesesen kezdett beszélni, majd fokozatosan tübbe jött, magyarázott, mutatott, kísérletezett, lelkesen és kedvvel adta át tudását. Ez zavarba hozta a jegyzőket, páran elfelejtettek indigót betenni, de a legtöbben csak tátott szájjal hallgatták. És hallgatták mindazok, akiknek fülébe jutott a hír, a mesébe illő előadóról. Tódultak a diákok, mindenki személyesen akarta élvezni a szuggesztív erejű tanár óráit, akit egyre több felé hívtak: szüntesse meg minden iskolában az unalmat, a korrupciót. A láz átterjedt mindenkire, semmi szükség nem volt már igazolásra, pénzért vett jegyzetre, hiszen a diákok ott akartak ülni a föllelkésült tanárok előadásain, saját fülükkel hallani a csodát. A SUPERKORRUPT recsegve ropogva összeomlott, romjai fölött pedig vezérré emelkedett az egyszerű kis tanár, aki az egészet kirobbantotta.

Mosolyogva szemlélte művét, majd beült fehér Mercedesébe, és hazahajtott hatszobás rózsadombi villájába.

Hemza István
561. tk.

— Látod, milyen hófehérre mostam az ingedét!

MORÁL ÉS TÁRSAI

Válasz

Végigolvasva a cikksorozatot, nem hagy békén a kisördög, hogy ne fűzzem hozzá a véleményemet. Először is: dicséretes, ha valakinek van mondenivalója, még inkább az, ha azt szóvá / betűvé / is teszi, és végképp az, ha össze is tudja fogni. De ennyi mindent egybevenni...! De ezt még meg lehetne emésztetni, ha lenne valami köze az egyik - önmagában tényleg érdekes és tartalmas - gondolatnak a másikhoz. Egybevegyíteni viszont ilyesmiket, és úgy írni róluk, hogy „végül minden összefügg...”; ez még a felszínen is banális, amellet, hogy csak az író szándéka kapcsolja őket egybe. Tény, objektivitás, semmilyen javítani akaró szándékkal nem befolyásolható valóság, hogy morális és morális kérdés között különbség van. Olyan ló és számár, amely nem fial észvert. Legfeljebb ilyen etikai, zűrzavaros konglomerátumot.

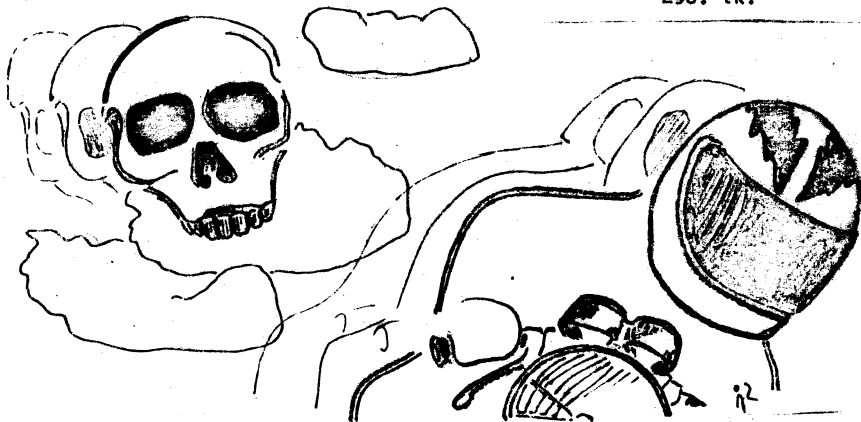
Bár már előttem megtették, hadd szóljak az ennes leginkább bosszantó gondolathoz, a „hétköznapi forradalmiság”-hoz, a „sokszínű szürkeség”-hez. Ha egyszer szürke, akkor szürke; vagy elfogadjuk, vagy átfestjük - de ha sokáig bámuljuk, és végül tényleg sokszínűnek látjuk, nem a lényegig jutottunk el. Csak éppen káprázik a

szemünk. Megint a valóság el nem fogadása! Változtassuk meg! De ne mondjuk, hogy nem olyan, amilyen!

Fenntartva, hogy a cikkhez /cikkekhez /, és nem a hozzászóláshoz szólok hozzá: szép, ha valaki idézetekkel támasztja alá véleményét. Elfogadom, hogy a bizonyítás eszköze feltétele más gondolatának idézése - de nem elégséges. Idézetek halmozából nem lesz új oldalról megvilágítva az, amiről idézünk - főleg, ha a hozzáfűzöttek csak az idézet bővítésére szorítkoznak. Emellet a bizonytalanság is kiérződik. Ne legyen mankó az, ami az érvek támasza!

Derek dolog olyanról moralizálni, amiről annyian azelőtt. Nincs igazán lerágott csont! Írjunk bátran etikai kérdésekről. Csak éppen azt nem ártana meggondolni előtte, hogy mi haszna, mi célja újra és újra megfogalmazni, átfogalmazni dolgokat. Természetes, hogy az egyszer elszajkózott dolgokra nem figyel oda senki. Fárasztó. Még ha igaz is. Még ha fontos is. Hűsbavágó kérdéseket egyen lehet csapni az agyon-értekezéssel. Egyszer-kétszer beszéljünk ilyesmiről - akkor a lényegről: átgondoltan, világosan és egyértelműen. És akkor oda fognak figyelni. Próbáljuk ki...

Dorozsmai Károly
296. tk.

Öt egyszerűen meghal.

Az építőtáborról Boncsér Sanyival folytattam beszélgetést, aki már öreg rókanak számít Lacházán.

- Negyedszer voltam idén táborban. Első után, mint táborozó. Akkor 70-80 fős turnusok voltak. Jó híre volt a tábornak, bár akkor még fadetlen volt a fürdő, és meleg víz sem volt.

- Milyen volt a tábor összetétele?

- Főleg közlekedés és vegyész kariak meg orvosok voltak. A következő évben - akkor már táborvezető helyettes voltam - nemzetközi volt a tábor. Kb. 20 külföldivel dolgoztunk. Tavaly már csökkent az érdeklődés. Az első két turnusban 40-40 fő, az utolsóban 20 fő dolgozott. Idén már csak két turnus volt, 30 ill. 40 fős. Az elsőben 1, a másodikban 2 közlekedés kari hallgató volt.

- Ennyien is jelentkeztek?

- Nem. Az első turnusba heten jelentkeztek, de kettő lemondta, négyen pedig nem jöttek el. Két első az NDK munkavállalás miatt mondta le. Nem értem, hogyan kaphattak engedélyt, hiszen építő-táborba nem voltak.

- A létszámcsökkenés csak a lacházi táborban jelentkezett, vagy más egyetemi táborban is?

- A többiekben is. Még a nemzet-

közi táborok iránt is csökkent az érdeklődés. Pedig az elsőököknek, akiknek egy hónapot kell dolgozni, beszámítana az a két hét.

- Minek tulajdonítod ezt a visszaesést?

- A propaganda hiányának. Egyetemi szinten kifelé jobb volt a propaganda, de befelé minimális. Kari propaganda szinte egyáltalán nem volt. Én nem érzem kötelességemnek, hogy még táborozókat is szervezzek. Ez a KV szervező titkár feladata lenne. A vegyészeknél sokkal nagyobb figyel-

met fordítottak a propagandára.

- Az őszi mezőgazdasági munka nem csökkenti az érdeklődést?

- Nem érzek összefüggést. Lacházán végül is pihenni lehet. A munka nem megerőltető.

- Milyen szabadidős programokat szerveztetek, s ezek mennyire „jöttek be”?

- Hat - hét estére csináltunk programot turnusonként. Ebbe benne volt a tábortűz, a filmvetítés, Sebestyén Zoltán Karinthy estje, az EAST együttes koncertje. Boncz Géza az első turnusba nem tudott eljönni, de a másodikba ott volt.

- Milyen a kapcsolat a TSZ vezetőivel?

- Jó. Mindenben segítenek nekünk. A közvetlen munkairányítókkal is jó a kapcsolat. Fennakadás nem volt, mindig biztosították a munkalehetőségeket.

- Nem volt megerőltető, hogy a főrendező mellett még táborvezető is voltál?

- Nem. Csak három nap nem tudtam ott lenni emiatt a táborban. Kiss Gyula azonban mindenben helyettesíteni tudott. Már ő is harmadik éve volt Lacházán. Tulajdonképpen ő is lehetett volna a táborvezető.

- Minek tulajdonítod, hogy már évek óta az aktuális E főrendező a lacházi táborvezető?

- Az E főrendezőnek már van gyakorlat a munka megszervezésében. Van olyan bázisa, amire nyugodtan építhet. Az évközben kialakuló munkakapcsolatok jól kamatoznak nyáron is. Hiszen nagy előny, ha összeszokott emberek dolgoznak együtt. Nyilvánvaló tehát, hogy egy E főrendező, ha teheti a rendezők közül választja ki a munkatársait. S mivel a következő évi táborvezetőre ő tesz javaslatot, olyat javasol, aki már rendelkezik helyismerettel, akat kipróbált, és alkalmasnak tart. Ha olyan valakit küldenek, aki még nem volt Lacházán, vagy csak mint táborozó, az ott egyszerűen meghal. Mivel ez az E klubban is hasonlóan van, az utóbbi időben a táborvezető és a főrendező ugyanaz volt.

Megjegyzem még, hogy a kulturális programok szervezésénél a személyes ismeretség rengeteget számít. A napi 10f/fő kulturális keretét idén sem léptük túl, s azt hiszem ez másnak nehezebben sikerült volna.

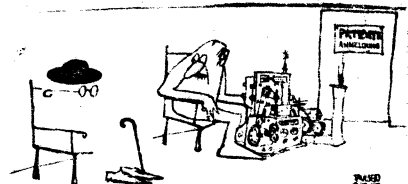
- Milyen volt idén a tábor gazdasági mérlege?

- 7000 Ft nyereség volt.

- Tavaly úgy tudom, 20 ezer volt.

- Igen, de az három turnusban, és a táborvezetők tiszteletdíjával együtt.

(folyt. 4. old.) →

KÖZHIR

VÁLASZ ALMA ÜGYBEN

- Mennyi tiszteletdíjat kapnak a táborvezetők?
- A szerződés szerint a tábor-átlag 120 %-át, de legalább 100ft-ot naponta.
- Mennyit fizet a TSZ a szedésért?
- A cseresznyéért 3ft-ot, a meggyéért 2,50ft-ot kilónként.
- Mennyi a napi kiadás egy táborlakóra?
- Ebéd, vacsora 45ft, reggeli, tízórai 15ft, tehát összesen 60ft.
- Milyen volt az idei táborátlag?
- Idén sok volt az eső miatti állás. Ha ezt nem számoljuk, akkor 31kg naponta. Ehhez azonban hozzá kell még tenni, hogy idén nagyon rossz volt a termés.

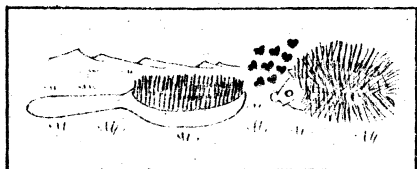
Reméljük, jövőre jobb lesz, s többen döntenek úgy, hogy a nyár egy részét a meggyesben töltik. Talán a megfelelő propagandával és a szakmai gyakorlatok idejének ésszerű rövidítésével ez elérhető.

- pi -

LOVE STORY

A fiú és a lány kézenfogva, bátorító pillantásokat egymásra vetve lépett be. Halkan becsukták maguk mögött az ajtót, varakozásteli csend szállt közük. Csak gyors, kapkodó mozdulataik nesze hallatszott.

- Na, hogy tetszik? - kérdezte szügyenlős mosollyal a lány.
- Gyönyörű! - suttogta a fiú. - És neked? Nem találsz kicsinek?
- A, dehogy!
- Jó volt! - mondta kis idő múlva boldog megelégedettséggel hangjában a fiú.
- Nagyon jó volt! - áradozott a lány.

Néhány perc múlva, kéz a kézben, arcukon az elmúlt percek szép emlékeivel, hónuk alatt kis csomaggal léptek ki - a cipőboltból.

- 1. k. -

Nem túlzottan lelkesedem a sajtóvitákért, különösen olyan témában, ahol a vitát az okozza, hogy az egyik fél véleményét döntően hallomásokra építi. Így van ez a „Nem almás az ügy” c. cikkkel is.

A cikk egy sor helytelen információra épül; ezeket szeretném most korrigálni.

Az első ilyen /véleményem szerint nem túlzottan fontos/ tévedés az, amikor a szerző azt írja, hogy a Szamosmenti Á.G. a MÉM-hez fordult a 7. turnus miatt s nem közvetlenül a vele szerződésben álló BME-hez. A pontosság kedvéért a Szamosmenti Állami Tangazdaság igazgatója az 5627.III. 39/80.sz. levelét a BME rektorához címezte. /A nagyobb pontosság kedvéért a levél BME iktatószáma: 1891/80/.

Ez persze - ismétlem - lényegtelen, fontosabb ennél az attól való féltélem /kicsit mesterkéltséget/, hogy az egy hetes csúszás miatt a vizsgaidőszakban is lesz ZH. Tény, hogy az ötödévesek ütemtervébe a 7. oktatási héten is van számonkérés, ZH, tanulmányi kirándulás, stb. Erre a tényre azonban a kar vezetői is rájártak, de időben intézkedtek. Sőt! Helyes a 7. oktatási hetet vizsgálták meg, hanem a 8-at is. Azért, hogy ha egy tanuló körnek mondjuk a 8. hat első napjaiban lenne számonkérése, ezt a hallgatók-hal való megbeszélés alapján át lehetne tolni egy másik időpontra. Szóval nem kell rólni attól, hogy az V. éveknek a vizsgaidőszak első hetében két vizsga mellett még négy rajzot kell beadni, öt tárgyból pedig ZH-t írni. Egy se lesz. És ezt már a szoborforgó cikk megjelenése előtt is tudta a DH. Csak meg kellett volna kérdezni.

A cikk szerzője nem tudja: mi készítette az egyetem vezetőit arra, hogy az ötödévesekből egy pótturust állítson ki. A válasz nagyon egyszerű: a kényszer. Ezek:

- az alma érésében 10-12 napos késés van.
- eddig az időjárás kedvezőtlen volta miatt több munkanap esett ki a tervezettnél;
- a gazdaságban az előző évhez képest kevesebb a saját munkaerő.

Azt is el kell mondani, hogy a gazdaság - mielőtt a BME-hez fordult volna - más intézményeket is megkeresett, de valamennyi már elkötelezte magát. Nem volt más lehetőségük a mintegy 300 vagon alma megmentésére, mint az hogy az ötödévesek segítségét kérjék.

Ez tehát a valós helyzet.

S végül a cikk néhány következtetésére reagálok. Egyetértek a következőkkel:

1. Szívesebben mentek volna ötödéveseink, ha előre tudják, hogy menni kell, és együtt mentek volna a kar többi évfolyamaival. /Sem az egyetem, sem pedig a kar vezetői, de még az AD vezetői sem láthatták ezt előre. Jövőre betervezzük, és ha elmarad, akkor mi leszünk a „jó fiúk”! /

2. Kelletlen, hogy a soproni kirándulást el kell halasztani, lemondó levelet kell írni, szabadkozni kell, újraszervezni. /Az ezzel kapcsolatos többletmunkát, s ha a lemondó levélben lévő szabadkozást az illetékesek meg nem értésével fogadják, az ezzel járó felelősséget is magamra vállalom. /

Nem értek egyet viszont azzal, hogy mindebből a közlekedéskari KISZ szervezet lapja azt a következtetést vonja le, hogy ilyen körülmények között ne számítsen senki „egyetéren munkakedvre”. Arról persze nincs szó, hogy kipirult arccal, dalolva szedjék az almát, de azt igen is elvárjuk a legöregebbjeinktől hogy az I-IV. évesinkhez hasonlóan becsülettel álljanak helyt!

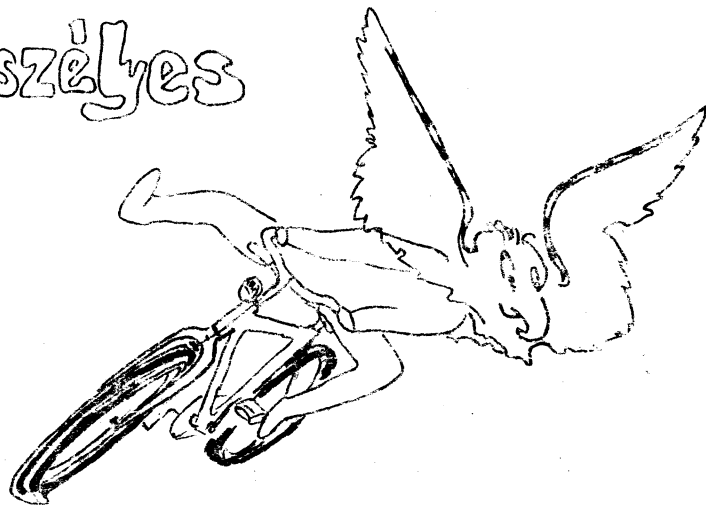
Dr. Simonyi Alfréd
egyetemi docens

KÖZHIR

Közveszélyes

FRANCO BORDO

En, kérem, mindent megérték. Meg-
értem, hogy az egyetem területén be-
lül lévő utak aszfaltburkolatát a
személy- és teherkocsik széles gumijai
kevésbé károsítják, mint a kerékpárok
késpenge vékonyságú gumikon dübörgő
tonnái.

Az is világos, hogy a személy- és
vagyonbiztonságot is jobban veszélyez-
tetik ez utóbbi járművek, hiszen nesztolenül
suhanó keselyűként csapnak le
a gyanútlan gyalogosra.

Mivel sokat hallottunk arról, hogy
az Egyetem minden hallgatóra hány mil-
liót költ, amíg öt-hat éven keresztül
eteti-itatja őket; no meg a - kizáró-
lag egyetemisták által látogatható -
klubok jelképes beugróiról sem sza-
bad megfeledkezünk, s így nyilvánvaló
hogy KERÉKPÁROZNI TILOS tábla falsze-
relésére már nincs mód, ezért kényte-

lenek más megoldást keresni az elké-
pesztően tudatlan hallgatók felvilá-
gosítására.

Nagyon megnyugodtam tehát, amikor
a Stoczek-kapunál székelő portás a
maga nyílt népies módján felvilágosít-
tott, hogy bizony a biciklit csak ve-
zetni szabad, és még hozzátett egy ked-
ves mondatot, amelyben a feslett életf-
teremtőt buzdította nemi életre.

Csak egyet sajnálok. Hogy jómagam
is a környezetünkre legveszélyesebb,
a legtöbb zajártalmot és légszennye-
zést okozó kerékpáros örültek seregé-
be tartozom, akik sohasem fogják meg-
érteni, hogy energiapazarló, primitív,
megbízhatatlan járművük régen elavult,
és minden biciklivel megtett kilomé-
ter a lakosság életszínvonalának ro-
vására megy.

Németh Viktor

Kányadi Sándor

KÖKORSZAK

Kovakő
alapkő
malomkő
kockakő
epékő
vesekő
határkő
kazánkő
ékkő
kékakő
lúgkő
zebrkő
tűzkő
műkő
sírkő

Gyurkovics Tibor

ÉLI TESTE

Ideg a hing és
örög a porog
omog a úton
árom horosz ló

Illagéaz cséri
ezével kel
ikor a mégi
ap négre kel

Gyalezik az ermek
tugrik az aj
tegy izedesnek
szór alutál

Kisten oményre
ogta a forot
billanni előle
ár noha mince sód

Az ák finognak
nügy ezúj az egy fél
ár a kokosnak
kelhalni az oncört:

Kötözködöm...

...gondolja majd akit érint.
Kérem, aki ért hozzá mondja el vagy
jutassa el azon szempontok felsorolá-
sát, ami szerint a lovalásra/vagy bá-
mi másra ahol több a jelentkező,
mint a hely/kialakítják a sorrendet.
Magyarul eldöntik ki mehet, ki nem.
Természetesen személyes ok vezet; ki-
maradtam valahonnan, és ez arra indít
éljek demokratikus jogaimmal, ha van-
nak, hogy beleszássak a KISZ döntésé-
nek rendszerébe. Tudom, hogy jogos,
demokratikus, de azért érdekel. Olyan
szép a demokratizmus különböző köz-
életi megnyilvánulásaiban gyönyörköd-
ni.

K.G.

KÖZHIR

A DOLOG ÚGY KEZDŐDÖTT...

... hogy délután 4-kor még nem volt a helyiségben. Egy gyors telefon következett a Központi épületbe az ügyeletes villanyszerelőnek. Hívásunkat nem fogadta kitörő örömmel. Különben is ő most uzsonnázik, de majd meglátja, mert az még attól is függ...

Szerencsére a jobbik énje győzött és 1/2 6-kor már teljes fényárban úszott a klub. /Megjegyzés: "Jó, hogy átszóltatok, mert a fővezeték egy része szénné égett./

Még mielőtt a kedves olvasó belemerülne a találgatásokba, elárulom, hogy a főnti esemény a második évfolyamból közvetlen előmenyéként játszódott le a LIK-ban.

Hát igen, a harmadévesek tavalyi próbálkozásán fölbuzdulva mi is nagy lelkesedéssel láttunk hozzá első évfolyamrendezvényünk megszervezéséhez.

A kezdési időpontra végül minden készen állt. /vetélkedő, diszco, büfé, TV-foci/ és a rendezők is elfoglalták helyüket.

Némi meglepetésemre először lányok érkeztek, lehetnek vagy tizen. A meglepetésem csak abból adódott, hogy az évfolyamból ekkor még igen kevesen voltak jelen. És itt köszönetet kell mondanom mindazoknak a rendezőknek, akik vállalva a pluszterhelést energiájukat nem kímélve sokat tettek a jó hangulat kialakításáért.

Csakhamar kiderült, hogy a lányok számbeli fölénye rövid ideig tartott, és egyre inkább a fiúk lettek többen. /Sajnos be kell látnom, bármennyire is Közlekedés Kariak vagyunk, a Kertészeti Egyetem Szület utcai kollégiuma és a LIK közötti háztól-házig szállítást még nem sikerült önállóan megoldanunk, és talán ez lehet az oka annak, hogy a szóbeli meghívás, kollégiumi szervezés és a plakátok hatására is a lelkesen ígérkezőknek alig fele tisztelte meg évfolyamrendezvényünket.

Rövid zenei bemelegítés után vetélkedtünk. A csapatok nagy elszántsággal küzdöttek a fődíjért. Végül hosszabbítás után csapatára talált az üveg pezsgő. Lehet, hogy a fődíj megszerzése vonzotta az embereket, vagy sokan ezidőtájt programozták érkezésüket? Nem tudom, de tény, hogy ekkor voltunk a legtöbben /kb. 70-75-en/

A vetélkedő után a nemek egyensúlyának megbomlásával több kiváló képességű évfolyamtársunk búcsút mondott rendezvényünknek. Akik azonban szerencsésebbek voltak és partnerükkel végig kitartottak úgy gondolom nem csalódtak.

Végül is jó hangulatban, többszöri próbálkozás eredményeként fejeztük be az évfolyambulit.

Mindenképpen több résztvevőre számítottunk, s hogy kevesebben jöttek el az nyilván szervezési hiba következménye is volt.

Úgy érzem az élmények mellett tapasztalatokkal is gazdagodtunk, amelyeket a jövőben az évfolyamrendezvényeken hasznosítani tudunk.

Ez volt a kezdet, az első lépés, de remélem követi majd a többi is.

Méhes András
296.tk.

-Köszönöm bácsi, én nem szeretem a cukrot! De miért nem megyünk fel hozzám...

AUTÓCROSS

1980. október 15-én megalakult a BME-MHSZ Autócross szakosztálya.

A szakosztálynak jelenleg két autója van. Ezek az autók már az előző években versenyeztek. A szakosztály további két autó építését tervezi. Ezeknek az elkészítésébe szeretnék bevonni a hallgatókat is. Úgy gondolják, hogy az egyes szervezeti elemek megtervezése, kivitelezése TDK-n keresztül történne.

Elképzelhető lenne az is, hogy az érdekelte hallgatók például a féléves tervük keretében oldanának meg bizonyos problémákat.

A szakosztály vezetősége:

Tanárnök: Dr. Ilcsval Lajos egyetemi tanár, a Gépjárművek Tanszék vezetője.

A szakosztály vezetője: Kádár Lehel a Gépjárművek Tanszék tudományos főmunkatársa.

Edző: Kovács Lajos

MOSZKVA

Egy mázlista aranyjelvényes /, avagy mit láttunk Moszkvában/ I. rész, az indulás napjáig.

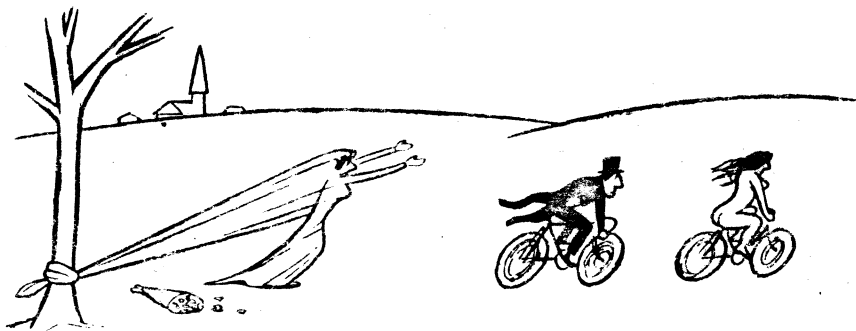
Én is aranyjelvényes vagyok, mint 2100 társam, csak mázlista is, legalábbis ezt mondta rám illetve a többi 199-re 1900 társam, akik közül sokan kint voltak május 25-én az Úttörőstadionban.

Legelőször Papp András mondta est nekem, miután gratulált, hogy kihúztak a 200 Moszkvába utazó közé. Nagyon sokáig nem tudtam elhinni, hogy tényleg utazni fogok, azt hittem, csak álom. De ezentúl egyre többen gratuláltak nekem, pedig igazán nem az én érdemem volt, hogy utazhattam, hiszen 2100-an teljesítettünk legalább négy próbát az aranyjelvényes akció öt próbájából. Volt ezek között 4 km-es Balaton-átúszás, 30 km-es téli gyaloglás, 100 km-es kerékpározás, 28 km futás a Velencei tó körül, 72 km evezés-kajakozás a Szentendrei sziget körül megadott szintidőre. Az érdem Kolczonai Ernő volt, aki 10-ünket mázlistává tett. A másik 9 szerencsefival később elég gyakran találkoztam Moszkvában.

Szóval eleinte nem hittem, de miután már a második sikertelen

vizsgám után is azzal vigasztaltak, hogy ne búsulj, hisz te legalább mehetsz Moszkvába, kezdtem örülni. Végül csak sikerült letenni a vizsgákat az utolsó napokban, sőt a termelési gyakorlat is lement, így gyorsan elérkezett a várva várt nap, július 15-e, az indulás napja. Már másfél nappal korábban hazautaztam, hiszen egy nyáron igazán illik ennyit otthon is lenni. Levélke fogadott az Expressz-től. A legszebb az volt benne, mivel mi az ifjúsági szövetség reprezentációs csoportja vagyunk, visznek mindenféle baráti találkozókra bennünket. Még a próbák során nagy szám volt, hogy egyensapkákat, trikókat, táskákat és a teljesített négy próbáért egy szép piros-fehér-zöld melegítőt kaptunk, úgyhogy szépen megkértek, vigyük magunkkal mindezt, ezenkívül lakóhelyünkre jellemző kis ajándéktárgyakat, jelvényeket, zászlókat cserebere végett. Mondanom sem kell, nagyon megörültem. Hiszen vasárnap este volt, és köztudomásúan újabban nem tartozom a jelvénygyűjtők népes táborába. Sőt öcsémnek sincsenek ilyen hajlamai, eléggé el nem ítéltető módon. Így az indulásig hátralévő kevés időt ilyen hasznos cikkeket beszerzésével töltöttem. Végül sikerült majdnem fél kilonyit felhajtanom, és a lakóhelyemre legjellemzőbb valódi zalai szilvapálinkáról sem feledkeztem meg. Múltó utitársam volt a 3 1 bornak, amiből Pestig egy kortyot sem ittunk, hiszen már tudtuk, hogy Moszkva Pesttől igencsak messze található. Viszont ittunk két literes üveg kólát aranyjelvényes utitársammal, akit a továbbiakban miként a hat vesér titulálta fejedelmünket, Árpinak nevezek- NDK-s bűlgy utitársainkra tekintettel. Így gondolható, hogy az általunk lenyelt adag nem érte el a kritikus mérgező dózist. A hosszú zötykölődés alatt Árpival megegyestünk abban, hogy az aranyjelvényesek egyenszereléséből mindkettőnknek hiányzik a táskája és egy-két trikója. Mivel volt még idő a Keleti pályaudvari találkozásig, lepakoltunk a Mária utcai koleszban, majd bemutattam Árpit a VIII. kerület nevezetességének, a Hangulat borozón kezdve és végezve. Mindenkinek van annyi helyismerete, hogy gondolhatja, vidáman érkezünk a Keleti pályaudvarra, ahol társaink és a hídegélemben felvett téli szalagok sajátja valamint konzervek vártak. De innen majd legközelebb.

Németh Ernő

KÖZHIR

GS KUPA

GÓLYABÁLGÓLYABÁLGÓL
Meghívók 30.-ért kaphatók!

Műnch kollégium: Póta Zsolt 295.tk
Mária utcai kollégium: Paiger István 381.tk.

Meghívót mindenki a kolezsos tan-
körtársain keresztül szerezhet!

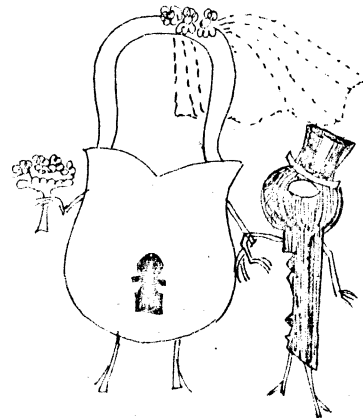
Mint korábbi számainkban már olvashattátok, október 26-án kerül megrendezésre a III. GS Kupa.

A versenyen kívül még két érdekes programra szeretném felhívni az érdeklődők figyelmét. Az újonnan alakult autócross szakosztály elhozza az autóját, amiket az érdeklődők kívül, belül megosodíthatnak.

A másik érdekességnek a "gokart" bemutató ígérkezik. Itt az egyetemi karton, illetve kartokon kívül még az IKARUS versenyzői is "rajthoz" állnak.

Sajnos a rendezőség még nem kapott választ az ATI-től, így még mindig nem biztos, hogy ezt a kategóriát el tudják indítani. A többi kategóriát - a saját autóját - természetesen ez nem befolyásolja.

A rendezők minden versenyzőt és nézőt szeretettel várnak.

POLTOTO

Ennek a kétfordulós vetélkedőnek az első része már talán a kezetekbe is került.

Figyeljétek, és oldjátok meg a másodikat is! A legjobbakból egy hat fős csapat részt vehet majd az egyetemi POL KI-MIT-TUD-on.

A Balogh Imke is csinálta az ullyságot!!!

	<p>Kiadja: A BME és a KÖZLEKEDÉSMÉRNÖKI KAR KISZ VEZETŐSÉGE</p>
	<p>Felelős kiadó: Bulla Miklós Felelős szerk.: Hamza István Főszerkesztő: Szabó László</p>
<p>KÖZHÍR</p>	<p>KÉSZÍTETTÉK: Zahalkáné Géza, Radó Rózsa, Paukovics István, Pásztor Judit, Sárközy Tamás, Durik Kálmán, Kerekes Gyula, Kirilly Kálmán, Cserkúti György, Wölfling János, Kiss János, Pazus Ferenc, Hanula Barna, Szilvay Gábor</p>
<p>Készült a BME sokszorosító üzemében, a 13476. számú megrendelés alapján.</p>	<p>Sokszorosítás vezető: MISZORI SÁNDOR</p>